

[Jens Chr. Christensen.]

at der ikke skal være nogen tvivl, vil jeg gerne have dette bekræftet af den højt-ærede minister.

Må jeg dernæst rejse spørgsmålet, om man vil betragte indkøbene fra de engelske, de canadiske og de amerikanske militærforlægninger i Tyskland som centralindkøb. Det er for øvrigt mit indtryk, at selv om lande arrangerer centralindkøb, vil man gerne have mere end ét tilbud fra de lande, der kan levere den pågældende vare, men det er også mit indtryk, at det ikke er givet, at det er det billigste tilbud, der bliver foretrukket. Det er ofte den personlige kontakt, der knyttes mellem sælger og køber, der spiller den afgørende rolle.

Jeg vil understrege, at skal en lov som denne virke efter sin hensigt både udadtil og indadtil, må den praktiseres således, at organisationerne inden for såvel landbrug som handel og omsætning føler sig behørigt tilgodeset. Må jeg også i denne forbindelse rejse det spørgsmål, om det ikke ville være rigtigt og rimeligt, at det blev eksportudvalg og brancheforeningerne, der fik indstillingsretten over for ministeren om, hvor det vil være nødvendigt at gennemføre centralsalg. Herved mener jeg at vi kan tilgodese både landbrugets og privathandelens interesser. Jeg er for øvrigt også vidende om, at landbrugets eksportorganisationer er særdeles interesseret i en sådan løsning. Det er min opfattelse, at man inden for eksportudvalget altid har haft et godt samarbejde med de private brancheforeninger, og for at bevare dette samarbejde tror jeg, det vil være rigtigt, at vi i loven tilgodeser disse interesser. Vi er vel alle enige om, at dansk landbrug har brug for enhver, der kan og vil være med til at skabe afsætningsmuligheder for erhvervets produktion. Derfor må vi ikke gennem en lovgivning hindre nogen form for sund handel og hverken fratage landbrugets organisationer eller private eksportører lysten til at opdyrke nye markeder. Alle ved, at det at opdyrke nye markeder som regel i begyndelsen er forbundet med tab. Men hvis der inden for eksportørkredse på længere sigt skal næres frygt for, at man, den dag det pågældende marked bliver en god forretning, kommer og siger: nu er det nødvendigt med centralsalg, tror jeg,

det meget let går sådan, at det bliver svært at få nogen til at løbe risiko med at skabe nye markeder.

Må jeg også i denne forbindelse stille et spørgsmål angående § 2, stk. 3, der drejer sig om den, der overtræder loven. Det hedder her, at selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes vedkommende som forsætlig eller uagtsom, kan han idømmes bøde. Jeg spørger: kan en eksportør, der således uforskyldt overtræder loven, fratages muligheden for at eksportere? Hvis det er tilfældet, er det i hvert fald endnu en grund til, at loven og bestemmelserne i forbindelse med lovens udførelse i praksis udformes således, at også menigmand forstår dem.

Jeg vil gerne til slut understrege, at for menigmand, for den enkelte producent, er det afgørende ikke, hvem der foretager køb og salg, men at producenten får den pris for sine varer, som kan tilkomme ham. Det er jo rigtigt, som det ærede medlem hr. Carl Petersen sagde, at for producenten drejer det sig om at tilvirke den rigtige vare og få den rigtige pris for den, og derfor må lovgivningen så vidt muligt formes sådan, at alle parter i princippet kan give tilslutning; den må formes sådan, at initiativ og virkekraft på ingen måde bliver hæmmet; den må formes sådan, at ingen mulighed for afsætning til størst mulig pris kan udelukkes.

Fra venstres side er vi rede til at gå ind i et fordomsfrit arbejde i et kommende udvalg, men jeg går ud fra som givet, at vi i dette udvalg kan få oplyst, både hvordan loven skal praktiseres fremover, og hvilke aftaler der allerede er truffet med hensyn til Jugoslavien.

H. C. Toft: Ved den ændring af bemyndigelsesloven, som landbrugsministeren foreslår at folketinget nu skal foretage, udvides bemyndigelsen til ham til den videste form, en bemyndigelse kan få. Landbrugsministeren skal bemyndiges til centralsalg til alle lande med centralindkøb for danske landbrugsvarer. Da loven om afsætning af danske landbrugsvarer gennemførtes i folketinget i 1958, var det en forudsætning, at der ikke kunne oprettes centralsalg. Når ministeren nu fremkommer med forslag herom, har det sin baggrund i den meget omtalte og omdiskuterede eksport af avls-